

غافلگیری در مرزهای ترکیه

آنچه در تحرک‌های اخیر ارتش سوریه دموکراتیک که وابسته به کردها و یگان‌های مدافع خلق است، مشاهده می‌شود، استفاده از سیاست اصل غافلگیری است؛ سیاستی که ترکیه و داعش و کارشناسان نظامی را در بهت و حیرت فرو برده است.

به گزارش آران نیوز: آنچه در تحرک‌های اخیر ارتش سوریه دموکراتیک که وابسته به کردها و یگان‌های مدافع خلق است، مشاهده می‌شود، استفاده از سیاست اصل غافلگیری است؛ سیاستی که ترکیه و داعش و کارشناسان نظامی را در بهت و حیرت فرو برده است.

افشین غلامی در روزنامه شرق نوشت: ترکیه همواره نقاط مرزی جرابلس، اعزاز و منبج در گردستان سوریه که اینک تحت تسلط گروه‌هایی نظیر النصره و داعش است را خط قرمز خود می‌داند و با هشدار به کردها هرگونه تحرک در این فاصله ۷۰ کیلومتری را تلاش علیه امنیت ملی خود به حساب می‌آورد.

پس همگان فکر می‌کردند که کردها به دلیل آنچه مصلحت سیاسی و نظامی بوده در حال حاضر رغبتی برای کنترل این مناطق ندارند و به جای آن درصدد کنترل «رقه»، پایتخت خودخوانده داعش و کاهش تأثیر نظامی این گروه بر مرزهای شمالی سوریه هستند. اما آغاز عملیات رقه توسط کردها و با حمایت جنگنده‌های آمریکایی و سپس به ناگهان بازکردن محور دیگری در مرزهای شمالی «منبج» حکایت از تغییر معادله کنونی جنگ توسط کردها و هم‌پیمانانشان است؛ معادله‌ای که به صورت چکشی به دنبال ضربات جدی و سنگینی بر پیکره نظامی داعش و گروه‌های تندرو خواهد بود.

کردها و ائتلاف به این درک رسیده‌اند که بهترین زمان برای آسیب‌پذیری داعش فرارسیده و به دلیل کمبود بودجه مالی و محاصره اقتصادی و نظامی، داعش عملاً در ورطه شکست قرار گرفته است. آنچه که از اخبار میدانی و تحلیل رفتار نظامی ارتش سوریه دموکراتیک استنباط می‌شود، این است که عملیات رقه هم‌زمان هم پوششی برای حمله به منبج ارزیابی می‌شود و هم محک‌زدن جدی توانایی نیروهای ارتش سوریه دموکراتیک در حمله پیش‌دستانه به مواضع داعش.

کردها و ائتلاف خوب می‌دانند خط ورود نفرات و تجهیزات نظامی و مایحتاج گروه‌های بنیادگرا در فاصله ۶۰ کیلومتری بین کانتون کوبانی و کانتون عفرین در گردستان سوریه است که اینک تحت تسلط گروه النصره و گروه داعش با پشتیبانی نظامی ترکیه است. کنترل این فاصله جغرافیایی سرنوشت جنگ و مواضع و سیاست‌های دولت سوریه، ترکیه، کردها، روسیه، آمریکا و داعش پس از جنگ را رقم خواهد زد. با کنترل این فاصله توسط کردها، جبهه شمالی و خط فشار بر حلب، لاذقیه و... امن شده و جنگ به محورهای جنوبی سوریه می‌رود. کنترل و وصل نقاط گردنشین سوریه، علاوه بر اینکه ارتباط ارگانیکی داعش و نیروهای حامی آن را از شمال به داخل سوریه قطع می‌کند، فشار در محور غربی از جانب دولت سوریه و کردها از شمال سوریه را افزایش می‌دهد که این موضوع داعش را در بحرانی‌ترین شرایط ممکن قرار می‌دهد.

از سوی دیگر، ترکیه در حال حاضر از آمریکا ناامید شده و سعی دارد به سمت روسیه متمایل شود و به این‌وسیله شاید بتواند با استفاده از ناهمگونی منافع آمریکا و روسیه در موضوع سوریه، جلو پیشروی‌های کردها را بگیرد. مطمئناً اردوغان به دلیل بیم از قدرت‌گیری گروه‌های داخلی گرد و نیروهای منطقه‌ای گرد، خود را در معرض گسست در سیاست‌های داخلی و گسل در روابط خارجی قرار داده و کابوس تشکیل دولت گردی دیگری در مرزهای جنوبی‌اش خواب را از چشمانش ربوده است.